

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej CSc. a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci žalobcu: **I. P.**, *zastúpený advokátom JUDr. J. V.*, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Nitre**, Kalvárska 2, Nitra, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č.p. KRP-83/DI-Sk-2007 zo dňa 24. augusta 2007, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11 S 35/2007-57 zo dňa 27. mája 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 11 S 35/2007-57 zo dňa 27. mája 2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom, uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia, zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č.p. KRP-83/DI-Sk-2007 zo dňa 24. augusta 2007, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu v Nitre č.p.: ORP-325/DI-Pr-07 zo dňa 23. mája 2007 a potvrdené rozhodnutie o uznaní viny zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a o uložení pokuty vo výške 7 000,-- Sk.

S poukazom na zistenie, že v správnom konaní bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie, ktoré viedlo k správny právny záverom, krajský súd žalobu zamietol.

V dôvodoch rozsudku krajský súd poukázal na to, že v priestupkovom konaní bolo jednoznačne preukázané spáchanie priestupku žalobcom podľa § 8 ods. 5, zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, ako je uvedené v rozhodnutí oboch správnych orgánov.

Podľa krajského súdu správne orgány dostatočným spôsobom zistili skutkový stav a vyvodili z neho správny právny záver, pričom ich rozhodnutia sú vecne správne a zákonu neodporujúce. V danom prípade žalobca ako účastník správneho konania mal právo a zároveň i povinnosť navrhovať dôkazy na podporu svojich tvrdení, pričom toto právo aj využil, resp. povinnosť si splnil až na pojednávaní dňa 11.04.2007, čo je podľa krajského súdu v súlade so zákonom.

Je však na rozhodnutí správneho orgánu, ktoré dôkazy nebude vykonávať, a to najmä vtedy, ak by išlo o preukazovanie skutočností zjavne nepotrebných alebo nadbytočných. Za porušenie práv žalobcu teda nemožno podľa krajského súdu považovať nevykonanie ním navrhovaných dôkazov. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplýva, ktoré skutkové zistenia považoval žalovaný za preukázané a na základe čoho dospel k právnemu záveru. Zdôraznil, že správne orgány vychádzali z toho, že žalobca jazdil v pravom jazdnom pruhu a chcel odbočiť do ľavého jazdného pruhu, čo zhodne uviedli obaja účastníci dopravnej nehody, ako i svedok M. Č.. Žalobca teda prechádzal z jedného jazdného pruhu do druhého, čo mohol urobiť len vtedy, ak tým neohrozil vodiča jazdiaceho v druhom jazdnom pruhu, do ktorého prechádzal. Dôkazom toho, že si žalobca takto nepočínal je skutočnosť, že došlo k havárii motorových vozidiel, a to zavinením žalobcu.

K námietke žalobcu, že sa správne orgány nevysporiadali s otázkou vedomej alebo nevedomej nedbanlivosti pri spáchaní priestupku, krajský súd uviedol, že zákon o priestupkoch je budovaný na princípe trestného zákona a vychádza z toho, že na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti a priestupky, pri ktorých sa vyžaduje úmyselné zavinenie, sú uvedené v osobitnej časti zákona pri každej skutkovej podstate. V predmetnej veci na uznanie zodpovednosti za priestupok sa nevyžaduje úmyselné konanie a postačuje zavinenie z nedbanlivosti bez rozdielu, či sa jedná o nedbanlivosť vedomú alebo nevedomú.

K výške uloženej sankcie krajský súd uviedol, že v súlade s § 12 zákona o priestupkoch správne orgány nevyhnutne pri jej ukladaní museli prihliadať k osobe žalobcu, ktorému bolo vodičské oprávnenie udelené dňa 28.02.2006 na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, t.j. do 28.02.2008, a v tejto skúšobnej dobe v januári 2007 sa dopustil priestupku podľa § 15 ods. 4 zákona č. 315/21996 Z.z. - prekročenia rýchlosti jazdy v obci, za čo mu bola uložená pokuta. Taktiež museli prihliadnuť i k spôsobu jazdy žalobcu, ktorý predchádzal vzniku kolízii, keď žalobca prechádzal z jedného jazdného pruhu do druhého. V tejto súvislosti krajský súd uviedol, že

takýto spôsob jazdy vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nemôže mať veľké skúsenosti s vedením motorového vozidla, je riskantný a žalobca ako neskúsený vodič má jazdiť zodpovedne tak, aby včas a primerane svojim schopnostiam a možnostiam mohol reagovať na stav a situáciu v cestnej premávke.

K námietkam žalobcu, že správne konanie bolo zmanipulované nebolo možné podľa krajského súdu prihliadnuť. Z administratívneho spisu žalovaného, z výpovede žalobcu nevyplýva, že by v priebehu konania bol na žalobcu vyvíjaný nátlak. Pokiaľ tomu tak bolo, žalobca mal takúto skutočnosť namietat' v priebehu administratívneho konania, čo sa v danom prípade nestalo.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobca včas odvolanie, v ktorom namietal, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal nevyhnutné dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, a na základe takto vykonaného neúplného dokazovania súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Žalobca súdu vyčítal, že si osvojil tvrdenia žalovaného bez toho, aby v súdnom konaní odstránil rozpory vo výpovediach oboch účastníkov nehody a jej svedka a taktiež bez toho, aby akceptoval návrh žalobcu na vypracovanie znaleckého posudku.

Žalobca vyjadril presvedčenie, že bol ukrátený na svojich právach postupom a rozhodnutím správnych orgánov, ktoré porušili ustanovenia Správneho poriadku, a to § 3 ods. 1 a 2, § 3 ods. 4, § 32 ods. 1 ako aj § 46.

Žalovaný sa neuspokojil ani s odôvodnením rozhodnutia v časti, týkajúcej sa výšky uloženej pokuty, keď súd túto založil na dezinterpretácii výpovede žalobcu. Upresnil, že obava z manipulovania správneho konania, ktorú vyslovil na pojednávaní pred krajským súdom je založená na arogantnom správaní I. P., príslušníka PZ SR v Nitre, ktorý bol medzičasom prepustený z PZ SR pre porušenie služobnej prísahy.

Správnym orgánom napokon vyčítal, že spisy predložené prvostupňovému súdu neboli žurnalizované, a že vzhľadom na zistenie, ktoré vyplýva z protokolu o nehode (že kamerový systém mestskej polície bol preverený, ale že priebeh nehody nebol zachytený), bude potrebné skúmať v ďalšom konaní, či príslušníci polície nedôslednosťou nezmarili možnosť existencie objektívneho dôkazu o jazde, resp. postavení vozidiel oboch účastníkov nehody pred kolíziou.

Na základe uvedeného žalobca navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že navrhol napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť. K odvolacej námietke žalobcu, týkajúcej osvojenia si tvrdení žalovaného bez odstránenia rozporov vo výpovediach účastníkov nehody a jej svedka, uviedol, že súd pri preskúmvaní rozhodnutia žalovaného vychádzal výlučne z obsahu podanej žaloby, tak ako to napokon vyplýva aj zo samotného odôvodnenia rozsudku.

K námietke žalobcu ohľadne neodstránených rozporov vo výpovediach účastníkov nehody a jej svedka, žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu citoval podstatnú časť výpovedí dotknutých osôb, pričom zdôraznil, že z ich obsahu nevyplývajú žalobcom tvrdené rozpory, až na rozpor v tom, že žalobca tvrdil, že pri predchádzaní do ľavého pruhu nevidel vozidlo Favorit (hoci ho podľa výpovede svedka M. Č. vidieť mohol).

Podľa žalovaného neobstojí ani námietka žalobcu, že príslušníci polície nedôslednosťou zmarili možnosť existencie objektívneho dôkazu o jazde, resp. postavení vozidiel oboch účastníkov nehody pred kolíziou na základe toho, že dôkaz z kamerového systému mestskej polície nebol archivovaný. Podľa žalovaného kamerový systém zachytávajúci dianie v predmetnom úseku síce existuje, ale záznam z kamerového systému archivuje len 7 dní, následne sa automaticky vymazáva, pričom podľa záznamov mestskej polície si nikto záznam nevyžiadal.

V tejto súvislosti žalovaný uviedol, že žalobca ako účastník konania mal možnosť aktívne hájiť svoje práva a vstupovať do procesu rozhodovania, čo aj využil a navrhoval dôkazy, ktorými sa správny orgán zaoberal. Pokiaľ mal žalobca záznam z kamerového systému, na ktorý sa v žalobe odvoláva, mal možnosť ho poskytnúť správnejmu orgánu v priebehu správneho ako aj odvolacieho konania, čo však neurobil.

Na základe uvedeného žalovaný navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné potvrdiť.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č.p. KRP-83-DI- Sk-2007 zo dňa 24. augusta 2007, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiam Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu v Nitre č.p.: ORP-325/DI-Pr-07 zo dňa 23. mája 2007 a potvrdené rozhodnutie o uznaní viny zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1

písm. l) zákona č. 372/ 1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a o uložení pokuty vo výške 7 000,-- Sk.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu, ktorý správne poukázal na to, že v priestupkovom konaní bolo jednoznačne preukázané spáchanie priestupku žalobcom podľa § 8 ods. 5 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, na tom skutkovom základe ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí.

Z administratívneho spisu je zjavné, že prvostupňový správny orgán vykonal vo veci náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to správou o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 12.03.2007, záznamom o podaní vysvetlenia I. P. zo dňa 05.03.2007, I. P. zo dňa 09.03.2007, P. P. zo dňa 09.03.2007, protokolom o nehode, záznamom z obhliadky miesta dopravnej nehody, náčrtom a plánikom, fotodokumentáciou, zápisom z dychovej skúšky, evidenčnou kartou I. P. č. X. zo dňa 10.04.2007, zápisnicou z ústneho pojednávania OR PZ, Okresného dopravného inšpektorátu Nitra zo dňa 11.04.2007 žalobcu, záznamom o podaní vysvetlenia M. Č. zo dňa 03.05.2007, záznamom o podaní vysvetlenia Ing. K. L. - B. zo dňa 12.07.2007.

Je teda zrejmé, z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní vychádzal, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán riadne vyhodnotil dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého vychádzal pri svojom rozhodovaní o priestupku žalobcu.

Podľa odvolacieho súdu krajský súd sa dôvodne stotožnil so závermi žalovaného, ktorý považoval odvolacie námietky žalobcu proti rozhodnutiu o priestupku za nespôsobilé spochybníť skutkové zistenia prvostupňového správneho orgánu, a to že dňa 05.03.2007 v čase o 18.40 hod. v meste N., na Š. ulici spôsobil žalobca dopravnú nehodu, ku ktorej došlo tak, že žalobca jazdiaci na motorovom vozidle s EČ X. smerom do centra v pravom jazdnom pruhu, pri prechádzaní do ľavého jazdného pruhu sa nepresvedčil, či tak môže bezpečne urobiť, bočne narazil do motorového vozidla s EČ X. jazdiaceho v ľavom jazdnom pruhu po ulici Š. v smere do centra.

Z obsahu administratívneho spisu podľa odvolacieho súdu vyplynulo, že predmetný skutok bol dostatočným spôsobom zistený a náležite zdokumentovaný. Odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd krajský, že v správnom konaní bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie, ktoré viedlo k správnym právnym záverom.

Tento správny záver vyplýva z protokolu o nehode v cestnej premávke, v ktorom je aj zápis z ohliadky miesta dopravnej nehody, popisujúci dopravnú situáciu, postavenie vozidiel. Miesto dopravnej nehody bolo fotograficky zdokumentované a bol vyhotovený náčrt dopravnej situácie. Z protokolu, ktorý podpísali obaja účastníci dopravnej nehody vyplýva, že žalobca jazdiaci v Nitre po Š. ulici smerom do centra v pravom jazdnom pruhu pri prechádzaní do ľavého jazdného pruhu bočne narazil do vozidla vodiča P..

Zo záznamu o podanom vysvetlení vodiča I. P. vyplynulo, že vodič (žalobca) jazdil po Š. ulici smerom do centra v pravom jazdnom pruhu za autobusom, ktorý jazdil pomalšie, preto sa rozhodol, že ho predíde cez ľavý jazdný pruh, pričom sa pozrel do ľavého vonkajšieho zrkadla, a keď tam nič nevidel, dva-tri krát blikol ľavou smerovkou a začal vykonávať úkon prechádzania do ľavého jazdného pruhu. Keď už bol väčšou časťou vozidla v tomto pruhu, pocítil náraz do ľavého boku. Po zastavení vozidla zistil, že sa zrazil s vozidlom Favorit, ktoré jazdilo v ľavom jazdnom pruhu a ktoré musel mať v mŕtvom uhle spätného zrkadla, pretože inak by si ho všimol.

Ako vyplynulo z podaného vysvetlenia vodič P. uviedol, že jazdil v ľavom jazdnom pruhu po Š. ulici v N. smerom do centra, pričom si všimol, že vodič vozidla Fabia žltej farby (žalobca), jazdiaci v tom istom smere, jazdil dosť riskantne a prebiehal cez jazdné pruhy, robil tzv. myšičky. Do ľavého jazdného pruhu začal prechádzať i vodič Fabie, a to dosť razantne. Snažil sa mu vyhnúť brzdením a zatáčaním doľava, ale tam už bol stredový ostrovček, preto sa vozidlá zrazili. Vodič Fabie (žalobca) neurobil žiaden manéver na zabránenie zrážke, pokračoval v jazde do ľavého jazdného pruhu a zrejme ho vôbec nevidel. Žalobca zhodne vypovedal aj dňa 11.04.2007 (ako vyplynulo zo zápisnice z ústneho pojednávania OR PZ, Okresného dopravného inšpektorátu Nitra). Dodal, že predtým ako začal preradovať do ľavého jazdného pruhu, vozidlo nevidel a podľa neho prešlo do ľavého jazdného pruhu z odbočovacieho pruhu. Navrhol vypočúť spolujazdca zo svojho auta M. Č. a navrhol vypracovanie znaleckého posudku.

Z vysvetlenia podaného M. Č. (zo dňa 23.05.2007) vyplynulo, že tento popísal spôsob jazdy vodiča P. a uviedol, že v čase, keď sa preradoval do ľavého jazdného pruhu, pocítil náraz do ľavej strany vozidla. Keď došlo k nárazu, tak asi polovica vozidla alebo tri štvrtina ich vozidla bola v ľavom jazdnom pruhu. I. P. pred tým, ako sa začal s vozidlom preradovať do ľavého pruhu mu povedal, že nič nejde, môžu ísť,

on sa však nepresvedčil, či za nimi niečo ide, pričom vozidlo Favorit si všimol až vtedy, keď došlo k nárazu.

Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že dňa 12.07.2007 podal v predmetnej veci vyjadrenie znalec z odboru cestnej dopravy Ing. K. L. - B., ktorý po oboznámení sa so spisovým materiálom uviedol, že je veľmi nepravdepodobné, aby sa vozidlá dostali do takej polohy ako je vidieť z plániku z miesta dopravnej nehody, kde vozidlo X. je šikmo natočené vľavo, pričom pravým zadným rohom je cca 1,5m od stredovej deliacej čiary. Ak by malo prechádzať z odbočovacieho jazdného pruhu (ako uvádza žalobca v odvolaní proti rozhodnutiu), vodič P. by sa musel dostať do ľavého jazdného pruhu pre smer priamy vo vzdialenosti cca 10-15m od hranice križovatky, čo by vyžadovalo výrazne natáčať riadenie vpravo a tým by vozidlo X. s najväčšou pravdepodobnosťou nemohlo zostať v konečnej polohe, v akej bolo zdokumentované. Podľa vyjadrenia znalca, postavenie vozidiel zodpovedá s najväčšou pravdepodobnosťou ich pohybu pred kolíziou popísanému v pôvodných podaných vysvetleniach, ktoré I. P. uviedol dňa 05.03.2007 a I. P. dňa 09.03.2007.

K námietke žalobcu uplatnenej v odvolaní proti rozsudku krajského súdu, o tom, že krajský súd neodstránil rozpory vo výpovediach účastníkov dopravnej nehody a svedka považuje za dôležité uviesť, že súd pri preskúmaní rozhodnutia vychádzal zo skutkového stavu zisteného správnymi orgánmi, pričom správne považoval uvedené zistenia za dostatočne preukázané.

Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka (ods. 2).

Účastník konania je povinný navrhnuť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe (ods.3).

Vykonávanie dôkazov patrí správne mu orgánu (ods. 4).

Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (ods. 5).

Podľa odvolacieho súdu prvostupňový správny orgán postupoval v súlade s vyššie citovaným ustanovením Správneho poriadku a pokiaľ vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a obsahom spisového materiálu ako aj listín, za ktoré bolo potrebné považovať podané vysvetlenia druhého účastníka nehody I. P. a svedka dopravnej nehody M. Č. ako aj znalca z odboru cestná doprava Ing. K. L. -

B. (na pravdepodobný priebeh dopravnej nehody), z výpovedí ktorých vychádzal pri ustálení skutkového stavu, pričom obsah týchto výpovedí na priebeh a okolnosti predmetnej dopravnej nehody sa zhodujú, nebolo možné od krajského súdu dôvodne očakávať odstraňovanie rozporov vo výpovediach.

Odvolacia námietka žalobcu týkajúca sa poškodenia jeho práv, keď správne orgány nevykonali dokazovanie znaleckým posudkom podľa odvolacieho súdu neobstojí, nakoľko z rozhodnutia správnych orgánov jednoznačne vyplýva, že skutkový stav, z ktorého správne orgány vychádzali, bol náležite zistený a objasnený na základe vyššie uvedených dôkazných prostriedkov, pričom tieto boli postačujúce pre prijatie záverov o spôsobe vzniku dopravnej nehody a zavinení žalobcu, ktoré bolo vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnené. Preto uvedená námietka žalobcu nebola spôsobilá spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, ktorý žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

K odvolacej námietke žalobcu, týkajúcej sa nevykonania dôkazu znaleckým posudkom považuje za dôležité tiež poukázať na to, že v postupe krajského súdu, ktorý správne vyhodnotil uvedenú námietku za nedôvodnú, rovnako ani v postupe žalovaného, ktorý náležite vyargumentoval, prečo uvedený dôkaz nevykonaný, pričom v podrobnostiach na túto argumentáciu, ktorá je obsiahnutá v napadnutom rozhodnutí žalovaného odvolací súd odkazuje, nevidel ani odvolací súd žiadne pochybenie.

Podľa odvolacieho súdu treba prisvedčiť názoru žalovaného, že žalovaný sa dôsledne riadil procesnými zásadami, ktoré sú obsiahnuté v Správnom poriadku (§ 3 ods. 4, § 32 ods. 1 a § 34 ods. 3), zadovážili si podklady pre rozhodnutie zákonným spôsobom, vysporiadal sa s návrhmi žalobcu na vykonanie ďalších dôkazov a objasnil dôvody nevykonania znaleckého dokazovania, pričom odvolací súd sa zhoduje so záverom správnych orgánov, že žalovaný mal dostatok podkladov pre vydanie rozhodnutia o odvolaní, a z toho dôvodu sa dôvodne rozhodol nevykonávať ďalšie preukazovanie skutočností, ktoré by už boli zjavne nepotrebné a nadbytočné.

Námietka týkajúca sa vytknutých pochybení správnych orgánov (o tom, že spisy správnych orgán neboli žurnalizované) bola síce pravdivá, toto pochybenie však nemalo vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Ohľadne námietky týkajúcej sa výšky uloženej pokuty sa odvolací súd stotožňuje so závermi krajského súdu, na správnosť ktorých v podrobnostiach odkazuje.

Rovnako neobstojí ani námietka žalobcu, že konanie pred správnymi orgánmi bolo zmanipulované, jednak preto, že z obsahu spisu žiadna takáto okolnosť nevyplýva, jednak preto, že žalobca v priebehu administratívneho konania nevzniesol

žiadne námietky k postupu správnych orgánov, resp. k spôsobu vykonávania dôkazov.

Odvolací súd preto v postupe krajského súdu a v jeho rozhodnutí, ktorým zamietol žalobu žalobcu ako nedôvodnú nevidel žiadne pochybenie, a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech vo veci nepriznal náhradu trov konania.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 20. novembra 2008

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová